

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Πέμπτην, 21^{ην} Μαΐου/ 3^{ην} Ἰουνίου 2021, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτή τῶν Ἁγίων ἐνδόξων θεοστέπτων βασιλέων καί ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.

Ἡ ἑορτή αὕτη ἐωρτάσθη ὡς θρονική ἑορτή τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, καθ' ὅτι ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἁγίας Ἑλένης ἀνέδειξε τὰ Πανάγια Προσκυνήματα, Φρικτόν Γολγοθᾶν καί Πανάγιον Τάφον καί ὡσαύτως ἐνεκαινίασε τήν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα ὡς φρουρόν αὐτῶν.

Ἡ ἑορτή αὕτη ἐωρτάσθη εἰς τόν Πατριαρχικόν καί τόν Μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης εἰς τό Κέντρον τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας, τοῦ ὁποῦ ἐχοροστάτησεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. θεόφιλος καί εἰς τόν ὁποῖον ἱερούργησαν οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τούτου προεξάρχοντος τοῦ Τυπικάρη τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀλεξίου καί ἄλλοι Ἀγιοταφῖται Πατέρες μετὰ συμμετοχῆς τῶν Ἀγιοταφίτῶν Ἀρχιερέων, Ἱερομονάχων καί Μοναχῶν, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου, Ἀρχιμανδρίτου Εὐσεβίου. Μετὰ τόν Ἑσπερινόν εἰς το προαύλιον τοῦ Ἐπιτροπικοῦ ἡ Α.Θ.Μ. καί οἱ Πατέρες ἔλαβον κατά το ἔθος τό κόλλυβον, τόν οἶνον μετὰ παξιμαδίου καί τόν ἄρτον.

Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη Ὁρθρος καί θεία Λειτουργία, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ὡς λειτουργός ὁ Μακαριώτατος, συλλειτουργούντων κατά τό Τυπικόν τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος Ἀγιοταφίτῶν Ἱερομονάχων, τῆ συμμετοχῆ πιστῶν τῆς Ἱερουσαλήμ, τῆ παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα καί προσωπικοῦ τοῦ Προξενείου.

Τῆς Λειτουργίας ἀπολυθείσης, ἔλαβε χώραν ἄνοδος ἐπίσημος τοῦ Μακαριωτάτου καί τῶν λοιπῶν Λειτουργῶν ἐνδεδυμένων εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Ἐν τῇ διαβάσει τῆς κεντρικῆς Πύλης τοῦ Μοναστηρίου πρὸς τό Πατριαρχεῖον, ἡ ἄρτοποιός καθηγουμένη μοναχὴ Σεραφεῖμα διένειμε τὰ καθιερωμένα ἀρτίδια τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τό Πατριαρχεῖον ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

“Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ, ὁ Ποιητὴς τοῦ ἡλίου καί κτίσεως, σέ ὡς ἀστέρα φαεινόν, ἐξ οὐρανοῦ δι' ἀστέρων ἐφειλκύσατο, ᾧ καί κράτος πρῶτος τό βασίλειον ἐπέθηκε· διό σέ ἀνευφημοῦμεν, Κωνσταντῖνε Βασιλεῦ εὐσεβέστατε, σὺν Ἑλένη μητρὶ τῇ θεόφρονι”.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελε Βλιώρα,

Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ ἀγία ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία σήμερον μυστικῶς εὐφραίνεται ἐπὶ τῇ εὐσήμεν μνήμῃ τῶν ἀγίων ἐνδόξων θεοστέπτων καὶ ἰσαποστόλων μεγάλων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τῶν καταπαυσάντων τὴν ἐθελοθρησκείαν τῆς εἰδωλολατρείας καὶ ἀναδειξάντων τὸν Τίμιον Σταυρόν, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀπεκαλύφθη ἡ θεία δικαιοσύνη καὶ ἡ ἐν Χριστῷ ἀλήθεια.

Διό καὶ προσήλθομεν ἐν τῷ ἐπωνύμῳ αὐτῶν Μοναστηριακῷ Ναῷ, ἔνθα ἐτελέσαμεν πανηγυρικῶς Πατριαρχικὴν θείαν Λειτουργίαν, περιστοιχούμενοι ὑπὸ Ἁγιοταφитῶν Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, τιμῶντες οὕτως τὴν ἱεράν μνήμην αὐτῶν.

Τό θεάρεστον ἔργον καὶ τὴν θεοσέβειαν τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἐξαίρει ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἱστορικὸς Εὐσέβιος Καισαρείας, γράφων: «Μόνου μὲν Ρωμαίων βασιλέως τὸν παμβασιλέα θεόν ὑπερβολῇ θεοσεβείας τετιμηκότος, μόνου δὲ τοῖς πᾶσι πεπαρρησιασμένως τὸν τοῦ Χριστοῦ κηρύξαντος λόγον, μόνου τ' εἰπεῖν ἐκκλησίαν αὐτοῦ ὡς οὐδ' ἕτερος τῶν ἐξ αἰῶνος δοξάσαντος, μόνου τε πᾶσαν πολύθεον πλάνην καθελόντος, πάντα τε τρόπον εἰδωλολατρείας ἀπαλλάξαντος καὶ δὴ καὶ μόνου τοιούτων ἡξιωμένου ἐν αὐτῇ τε ζωῇ καὶ μετὰ θάνατον, οἷων οὐκ ἄν τις τυχόντα οἶος τ' ἂν γένοιτο ἐξειπεῖν τινα οὔτε παρ' Ἑλλησιν οὔτε παρὰ βαρβάρους οὐδέ γε παρ' αὐτοῖς τοῖς ἀνωτάτω Ρωμαίοις, ὡς οὐδενός τοιούτου τινός εἰς ἡμᾶς ἐκ τοῦ παντός αἰῶνος μνημονευομένου».

Καὶ ἀπλούστερον, ὁ Κωνσταντῖνος εἶναι ὁ μόνος βασιλεύς τῶν Ρωμαίων πού ἔχει τιμήσει μὲ ὑπερβολικὴν θεοσέβειαν τὸν παμβασιλέα θεόν καὶ ὁ μόνος πού ἔχει κηρύξει σ' ὅλους μὲ παρρησίαν τὸν Λόγον τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ μόνος πού μπορεῖ νά πεῖ ὅτι ἐδόξασεν ὅσο κανεῖς ἄλλος μέσα στοὺς αἰῶνες τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ καὶ ὁ μόνος πού καθαίρεσε τὴν πολύθεη πλάνη καὶ μᾶς ἀπάλλαξε ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρεία μὲ κάθε τρόπο, καὶ μάλιστα εἶναι ὁ μόνος πού ἀξιώθηκε γιὰ ὅλα αὐτὰ καὶ σ' αὐτὴν τὴν ζωὴ καὶ μετὰ ἀπὸ τὸν θάνατο, τῶν ὁποίων κανεῖς δέν μπορεῖ νά γίνεи μέτοχος».

Ὅντως, ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος ὑπερβαλλόντως ἐδόξασε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ γενικώτερον καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων εἰδικώτερον. Δυνάμεθα νά εἴπωμεν, ὅτι ἡ ἄχρι σήμερον παρουσία τῶν Χριστιανῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ Γῆ καὶ τῇ εὐρυτέρᾳ περιοχῇ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ὀφείλεται εἰς τὸν Μέγαν Κωνσταντῖνον καὶ τὴν Μητέρα Αὐτοῦ Ἁγίαν Ἑλένην, οἵτινες ἀνέδειξαν τὰ Πανάγια Προσκυνήματα διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν ἀνεγέρσεως μεγαλοπρεπῶν μνημείων, ὡς τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἐπὶ τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ τοῦ Ναοῦ τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐν Βηθλεέμ.

Χάρις εἰς τὸν Μέγαν Κωνσταντῖνον, οἱ Χριστιανοὶ ἀπετέλεσαν τό εὐσεβὲς Βασιλικόν γένος τῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων, καὶ ἀνέπτυξαν τό ἀνυπέρβλητον πνευματικόν μέγεθος τῆς Ρωμηοσύνης, ὡς λέγει ὁ π. Γεώργιος Μεταλληνός, «ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀπὸ «Ρωμαῖος» γίνεται ὁ πρῶτος «Ρωμηός», πού ὀδηγεῖ στὴν Ἑλληνορθόδοξη Οἰκουμενικότητα καὶ παγκοσμιότητα τὴν «ἐπώνυμον τοῦ Χριστοῦ πολιτείαν». Κατὰ δὲ τὸν π. Γεώργιον Φλωρόφσκυ, ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος συνέβαλεν ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ἐνσωμάτωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐντὸς τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς παραδόσεως.

Ἡμεῖς δέ, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, εὐγνώμονες ὄντες τῶν θείων δωρεῶν τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων, ἀλλὰ καὶ τῶν μεγάλων εὐεργεσιῶν τῶν ἀγίων Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ βοῶμεν λέγοντες: «Χαίροις, Κωνσταντῖνε πάνσοφε, Ὀρθοδοξίας πηγῇ, ἡ ποτίζουσα πάντοτε τοῖς γλυκέσι νάμασι τὴν ὑφήλιον ἅπασαν.

Χαίροις ἡ ρίζα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε καρπός, ὁ τρέφων τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ.
Χαίροις τό καύχημα τῶν περάτων ἔνδοξε Χριστιανῶν, βασιλέων πρώτιστε σύν μητρὶ
θεόφρονι. Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν».

Χριστός Ἄνέστη Ἔτη πολλά.

Τὴν μεσημβρίαν ἠκολούθησε μοναστηριακὴ τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας